

[Threnodía] qua præmaturum
quidem, beatum tamen
obitum, & ex hâc vita
abitu...

Hintzbergius, Johannes,

1 Ic 1696 Willebrand, Andreas

National Library
of Sweden

Præmaturum quidem, beatum tamen obi-
 tum, & ex hâc vita abitum Præclaræ indo-
 lis, eximiæq; spei
 ADOLESCENTIS

ANDREÆ WIL-
 LEBRANDI,

VIRI,

Reverendi, Clarissimi, ac Doctissimi Domini

M. ANDREÆ WILLEBRANDI,
 Pastoris ad Ædem Divi Johannis quæ Dorpati est, Opti-
 mē meriti, Fautoris & Hospitis sui honoratissimi
 Filii Svavissimi

Anno reparatæ per CHRISTUM Salutis M. DC. IVC.
 pridie Idus Octobris placidè & beatè in Servatore æ-
 tat: XIII. Mens. IX. Defuncti, & XI. Calendas No-
 vembris Christiano ritu honestè ter-
 ræ mandati.

*Συμπράξας ἐργὸν, ἔσ' ἀδ' ἀντιτάσσοντος ἀποβιβαίου ἡμετέρας ἐπισημασίας
 ἡμετέρας ἐπισημασίας ἡμετέρας ἐπισημασίας*

JOHANNES HINTZBERGIUS, *Borgo-Nylandus,*
 S. S. Theol. Stud.

DORPATI,

Excudit JOHANNES BRENDEKEN, Acad. Typograph.

Cur iterum nunc æra sonant funesta per urbem,
Nostraq; lugubri murmure tecta replent?
Quinam iterum luctus? Quænam nova causa doloris?
Quæ sive, novis lacrymis ora genæq; madent?
Occidit, En, JUVENIS, teneris extinctus in annis,
Matris delictum, spesq; decusq; Patris.
Occupat hunc hodiè, cras hunc mors sæva trucidat;
Hujus ab immunis nemo ligone manet?
O miseranda, malis multisq; obnoxia vita!
Eheu, quam fragili mole soluta fugis!
Funera cottidiè ducuntur multa per urbem,
Et campanarum pulsus ubiq; sonat,

Ordi-

Ordinurq; diem lacrymis, & eandem
Finimus: luctus pectora nostra quatit.
Hoc facit atra lues tollens juvenesq; senesq;
Qua nos nunc punit vindicis ira DEI.
Decidimus taciti hac, teneriq; extingui mur annis,
Longam nec vitam ducere sava finit.
Bullæ per similes, modo quæ turgescit in unda,
Vita est, sed madido cum fremitore Notus,
Mox abit in ventos, ruptoq; tumore fatiscit,
Signaq; non bullæ conspicienda manent.
Ast Ego, quid ventis tristes committo querelas,
Et mala queis nostra est obruta vita, queror?
Namq; hominum Lachesis lacrymis non flectitur ullis
Munera nec curat, nec, truculenta, preces:
Sed quodcunq; caput gelidas demittit ad umbras,
Et pariter pueros demetit atq; senes.
Quid juvat hinc Natum vos deplorare Parentes,
Abstulit in primis quem Libitina rosis?
Quid profunt Lacrymæ? Lacrymis vultumq; rigare
Quid juvat? Huic vitam reddere numne valent?
Non possunt; tantis etenim sine fine potitur
Deliciis, nunquam quæis caruisse cupit.
Sint condenda licet Defuncti viscera terræ:
Attamen in cœlis mens sine fine viget.
O Felix, qui sic post tot discrimina rerum
Gaudia cum superis non moritura capit!

Cor-

Corporis hæc moles animam gravat,
afficit ægrè

Coget in angustum, plectit & hanc
miserè.

His tamen ut primum vinclis emerferit,
ipsa

Scandit ad æternum mox super astra
DEum.

